

VALGREINAR

Privatisering og frælst vunnulív

Ingi Olsen

Valevni Fólkaflöksins í Norðstryemi.

Tað hevur verið sera hugaligt fyri Fólkaflöks-fólk at fylgja við nú teir ymisku flokkarnir eru komnir við teirra val-skráðum til komandi val.

Í mong ár hevur Fólka-flokkurin sungið um, at vit eiga at byrja eina privatisering av landsins fyritøku. Kendir menn komu úr øðrum londum og skrivaðu álit um júst privatisering. Tað er ikki ov nógv at gerða av, tá sagt verður, at móttøkan av álitinum - sonevnda Caragata álitinum - var sera kaldlig.

Men nú valskráðirnar koma, ein fyri og onnur eftir, sær út til, at vit helst fara at síggja privatiseringar í komandi val-skeiði. Tað er tó okkurt "skurr" at hoyra. M.a. verður spurningur settur við, hví vit skulu privati-serað, tá fyrítøkurnar kasta so nógv av sær til landskassan.

Eg havi hug til at venda spurninginum so spyrja. Nær skulu vit so selja, um tað ikki er tá tær geva mesta avkastí ? Er prisurin fyri tær ikki júst hin besti tá tað gongur best? Ein kann

eisini spyrja, um tað er forsvarligt av landinum at eiga so stóran part av vinnulívinum. Ti hugsa vit okkum tankan, at sera stór afturgong verður í samfelagnum, ja so stendur hitt almenna Føroyar við nærum øllum váanum.

Í ítróttinum verður venjari ofta sera errin, tá aðrir venjarar velja at "kopiera". Heldur enn at gerðast fyrtin, ja so er hann errin, ti hann ofta vil tí ítóttargreinini hann umboðar alt tað besta. Hann veit, at besta úrsliti fæst, um allir gerða sum hann.

Fólkaflokkurin er eisini sera errin av, at aðrir nú halda, at tað sum so leingi hava sagt, kann brúkast av øðrum eisini. Tí vit vita, at tað tænr fólkinum best.

Men lat tað verða sagt til seinast, at eg veit hvønn venjara eg hevði vælt at staðið fyri.

Rúmligari arbeiðsmarknað

Finnur Helmsdal

fjðveldisflokkurin

Okkara arbeiðsmarknað-ur skal bæði effektiviserast og eisini gerast betri kappingarførur, og fáa vit, serliga í hesum døg-um, dagliga boð um, hvussu hetta skal gerast. Kappingarføri er ein av grundarsteinunum undir okkara heldur einstáttaða og viðbrekna ídnaði. Tó eigur tað at bera til at gera ein effektivan og kappingarføran arbeiðs-marknað meira rúmligan. Skilt soleiðis, at at ar-beiðsmarknaðurin verður rúmligari, tí fleiri fáa møguleikan at hava sína dagligu gongd á vanligari arbeiðsmarknað-inum. Tað krevur sjálv-sagt serlig tiltøk, upp-venjing og uppfylgjing. Og tað krevur semju um, hvør skal fyriskipa, og hvør skal fíggia møgu-ligan eykakostnað. Við tíðini fer tað ó ikki at verða trupult hjá nøkrum at síggja eyðsýnda fyri-munirnar av hesum. Bæði fíggarligar og trivnaðarligar.

størvum. Tað ber til at skipa arbeiðsmarknaðin og leggja alt soleiðis til rættis, at fólk úr nevndu bólkum o.ø. kunnu hava sína dagligu gongd á vanligari arbeiðsmarknað-inum. Tað krevur sjálv-sagt serlig tiltøk, upp-venjing og uppfylgjing. Og tað krevur semju um, hvør skal fyriskipa, og hvør skal fíggia møgu-ligan eykakostnað. Við tíðini fer tað ó ikki at verða trupult hjá nøkrum at síggja eyðsýnda fyri-munirnar av hesum. Bæði fíggarligar og trivnaðarligar.

Sjálvandi ger veljarin einsamallur av, hvat valið skal snúgva seg um

Jóannes Eidesgaard

Hóast onkur og ivaleyst fleiri ynskja, at valið bert skal snúgva seg um sjálv-stýriskós ella sambands-kós, so verður tað í seinasta enda veljarin sjálvir, sum ger hetta av. Kenni eg hann rætt, so raðfestir hann øðrvísi hesaferð. Hann er troysttur av toganini, sum ongan veg førir.

Aftaná samfull seks ár, har stórt sæð øll politisk og rættiliga nógv umsitingarlig orka fyri ikki at tala um pengar hava verið brúkt til fullveldismálið, so vænti eg, at veljarin hesaferð fer at ynskja, at føroyskur politikkur fer at snúgva seg um heilt onnur viðurskipti, nevniliga um fólkíð og samfelagið. Og tibetur hava

øll hesi ein møguleika við Javnaðarflokkinum, sum bart út sigur, at nú fara vit til arbeiðis, og nú kann verða nokk við toganin millum loysing og samband - toganini millum Føroyar og Danmark.

Ein slagsíðu er ongantið góð. Tað gerst ólíviligt og óarbeiðsligt umborð, um-framt at ein slagsíða er

beinleiðis vandamikil. Tí verður altíð miðað eftir at fáa skútuna aftur á rættkjøl. Føroyska skútan hevur nú í seks ár ligið borðfull við einari sórari fullveldisslag-síðu. Men vit mugu ansa okkum, tá vit rætta hana upp aftur, at hon ikki fer slagsíðu á hitt borðið, tí tað gerst tað avgjørt ikki liviligari av. Slagsíða er nú einaferð slagsíða. Um hon er til samband ella full-veldið, so verður hon fram-vegis ein slagsíða.

Javnaðarflokkurin bjóðar seg fram til at rætta skútuna upp. Vit kunnu fáa hana á rættkjøl.

Sjálvt um vit nógv heldur vilja sleppa at brúka alla okkara orku upp á veru-ligan politikk, so vilja vit fegin slóða fyri einari endaligari loysn á ríkis-

rættarligu støðuni, sum fyrst og fremst allir føroy-ingar kunnu liva við. Hetta gjørði flokkurin í 1948, tá hann saman við øðrum slóðaði fyri Heimastýris-lógini, og hetta kann flokkurin eisini saman við øðrum gera aftur í 2004. Men hetta mál skal so sanniliga ikki sleppa at taka fyra ár. Og loysnin má lynnast frá miðjuni og út til báðar síðir, so hon vinnur undirtøku frá flestu føroyingum. Ríkisrættarligi spurningurin má gerast ein fólksins sök og ikki ein sök fyri einstakar flokkar.

Skútuna á rættkjøl, og so kunnu bæði fullveldisvakt-in og sambandsvaktin tørna til við veruligum arbeiði.

Valið 2004: Eitt nýtt ár, - og val fyri durum!

Niels Hammer

valevni Miðfloksins í Suðurstreymoy

Hetta er tað ið tjóð okkara hevur fingið lagt í hendur sínar her í byrðjanini av nýggja vælkonna árinum ! Øll stríðast vit um ein kamb, og hvør í sínum lag, fyri rættinum at liva. Fyri frælsi, friði og broðralag við grannar og arðar tjóðir rundan um okkum og á fjarskotnum leiðum. Alt hetta fyri at tryggja eina haldgóða burðardygga og mennandi framtíð fyri hin einstaka, nærmastu teirra og tjóðina alla.

Endamál

Eg vil virka fyri at rættur og tryggur karmur verður smíðaður um samfelags-virðir okkara, tey ið hava skapað og mynda tíð og dag okkara nú í øldir. At her á landi skal vera gótt at búðleikast og mennast til eitt hvørt gótt verk, tað veri seg í handaverki á landi og sjógvi, heima og úti.

Ætlan og framtíð

Vinnan eins og heilsu og trivnaðarmál eru raðfest fræmst í ætlanum og virkis-skrá, somuleiðis mentan og átrúnaður. At ein og hvør eigur rættin til at ognast tíðini fer tað ó ikki at verða trupult hjá nøkrum at síggja eyðsýnda fyri-munirnar av hesum. Bæði fíggarligar og trivnaðarligar.

viðari til framhaldandi út-bygging av samfelagi okkara.

Langt er á mál, ... men fram kemur hann ið hólga ferð!

Í hesum liggur sanniliga goymdur hollur og vitin virkisfýsnið, tí ungu ættini at brúka og í verki at fremja. Ein reiðskapur ið

munar so staðiliga. Um tú, ið myndar dagin í dag vaknar og tekur hann í hendur tínar og ferð til verka ... tú ert framtíðin.

Fremstu raðfestingar

Ásannandi og í bestu samføring míni eru hesi hjartamál ... eitt nú heilsu og trivnaðarmál í fremstu raðføring!

Um ikki lagt verður upp fyri heilsufremjandi átøk-um kunna vit vera um ein háls aðren vit vita av.

Ti er alneyðugt við kon-struktivum og mennandi oftast ein tung, torføv og long leið, ið ger av við hugsjónir og verkætlanir sum lógu fræmst í huga og sinni okkara, og sum

sindrar umstøður okkara í nærumhvørvinum. Eg fari at virka fyri ... at heilsu og almannaverkið kemur upp á tilætlaða dygdargóða ástøðið sitt!

Soleiðis at verkætlanir ið eru og koma at vera framdar, vera at seta í verk á skynsaman, tryggan og tøkni-frøðiligan hátt, sam-svarandi nútíðarkrøvum

innan heilsu- og røktar-viðgerð.

At útbúvgingarmøgu-leikin innan hesi økir verður útbygdur soleiðis at samfelagið sjálvt kann og skal í mesta mun takað ábyrgd og viðgerða ymisku sjúkurafrøðisligu árinini.

Bert við serkonum og væl útbúgvnum heilsu-verkið koma vit á mál. Brúkaranum til heilsuðil og frama, soleiðis at hann aftur gerst partur av dagliga virki og framtíðarætlanum samfelagsins.

Mentan og tjóð

Hvat er nú tað ?

Stutt sagt ... mentan og tjóð er mynda og ald av farnum og komandi ættum ... men nú av tær!

Hvør enn tú ert, og hvar enn tú búðleikast, so er tað tú sum myndar tilveru og mentunarhugsjónina yvir-høvur. Við tær fylgir lívið, og við tí sum gávu, at liva, virka og nørast undir.

Føroyar er ein rik og hugvekjandi átrúnaðar og mentunar fremjandi tjóð á kristnum støðið, sum ikki smæðist burtur millum

tey um at seta kross tín við Miðflokkin. Ti ferð atkvøða tín væl um tú setur kross tín við Miðflokkin.

Eg fari at virka fyri ... at heilsu og almannaverkið kemur upp á tilætlaða dygdargóða ástøðið sitt!

Soleiðis at verkætlanir ið eru og koma at vera framdar, vera at seta í verk á skynsaman, tryggan og tøkni-frøðiligan hátt, sam-svarandi nútíðarkrøvum

verður fari fram, kann menningin á hesum økið eisini verða eitt tilfongdi til búskapartilgongdina á høgum sernámsfrøðiligum støðið.

Útbúvgingar og fróð-skaparfrøðið eru javnan undir niggjari tilvirkan og eiga at raðførdast á jøvnum fóti við tjóðirnar rundan um okkum, eins og skúli, frískúli, kirkju- og halgu-skriftfremjandi námsfrøði-ligir stovnar og tiltøk eiga at vaksa og mennast.

Áheitan til valið 2004 Miðan í politikki og lands-fyrisiting yvirhøvur, hevur altíð havt og hevur fram-vegis týðningarmikla og dygdargóða ávirkan og úrslit at vísa á, bæði í umsiting og leiðslu, og fremur harvið trygd og trivna fyri tí einstaka.

Ti ferð atkvøða tín væl um tú setur kross tín við Miðflokkin.

Eg fari hervið at heita á teg um at seta kross tín við lista H !

Eitt gótt nýggjár og gott val Føroya fólk.

VALGREINAR

Føroyar fyri øll – eisini samkynd

Eg ivist onga løtu í, at eg eri kristin. Samstundis haldi eg ikki, at politikkur og átrúnaður skulu teingjast ov tætt saman. Í mínum huga-heimi snýr politikkur seg um at skapa eitt sam-felag, har allir borgarar hava somu lógartryggj-aðu borgararættindi. Hesar lógir skulu kortini ikki kroystast niður yvir kirkjur og samkomur.

John Johannessen

valevni Javnaðarfloksins í Suðurstreymi

john@jokarin.com

Tað góða samfelagið, er Føroyar fyri øll. Eitt sam-felag, har allir borgarar, óansæð átrúnað, sosialan status og kynsliga sann-føring, skulu hava somu borgararættindi.

At fáa virðilig viðurskipti fyri samkynd í Føroyum, er ein spurningurin um borg-ararættindi. Tað er ikki ein spurningur um átrúnað.

Tá fólk velja at liva lívið saman, eiga tey at hava møguleika at tryggja fíggi-arligu- og arvaligu rætt-indini fyri hvørjum øðrum. Hendan møguleikan hava samkynd ikki í Føroyum í dag. Og skulu vit kalla Føroyar tað góða samfe-lagið fyri øll, er neyðugt, at samkynd fáa hendan møguleikan. Møguleikan at tryggja seg, soleiðis at tey hava fíggarlig og arvalig rættindi hvor fyri øðrum.

Tað er ikki rimiligt at Føroyar, sum ein partur av altjóða samfelagnum, noyð-ir hesi fólkiní at flyta av landinum, sum kynsligar flóttar. Tá tosa vit ikki um tað góða samfelagið fyri øll.

Testamenti ikki nóg mikið Borgarrarættindini at tryggja fíggarligu- og arvaligu rættindini hjá tveimum av sama kyni, sum liva saman, kunnu ikki tryggjast við einum testa-meti, sum onkur kanska heldur. Eitt testamenti kann til dømis ikki geva hinum partinum loyvi at arva út-gjaldið úr einari pensjóns-skipan, um hin parturin letur lív.

Tí er tað eisini rætt at loyva øðrum fólku, sum liva sitt lív uttan maka, men velja at gera tað undir somu lon, møguleikan at fáa full arvarættindini, hvør fyri øðrum.

Ikki noyða kirkjuna

Spurningurin um hesi rætt-indi er also ein spurningur um borgararættindi. Nøkur praktisk viðurskipti, sum

gera lívið greiðari. Tí haldi eg tað vera rætt at finna eina virðiliga loysn fyri samkynd í Føroyum.

Men tá tað kemur til spurningin, um eitt slíkt parag, skal vælsignast av prestí ella øðrum sam-komuleiðara, er talan um eitt annað mál. Eitt mál, sum politikararnir skulu halda seg burtur frá.

Vit eiga at halda poli-tikkin burtur frá átrúnað-in-um og lata kirkjur og aðrar samkomur sjálvar gera av, hvørja støðu tær taka í hesum máli.

Frithleif Olsen

valevnið Sambandsfloksins í Eysturoy.

anin.

Hesi felags málsøki eru ramman um rikið. Afturat hesum, eru onnur málsøki, sum í dag eru felagsmál, men sum heimastýrið skal hava møguleika til at yvir-taka.

Tað skal tó ikki kunna bera til at yvirtaka hesi málsøki, uttan so, at gjald-skylda eisini fylgir við yvirtøkuni.

Mín áheitan til politikar-arnar er at halda uppat at niðurgera ta skipan, sum

hefur verið karmurin um, okkara vælføðarsamfelag

fram til dagin í dag, og sum vit øll hava notið gott av.

Ein niðurskurður uppá útvíð 400 milliónir krónur um árið, skaðar sjálvandi vælføðarsamfelagið Føroyar.

Komandi Løgtingsval verður ein fólkaatkvøða, um loysing frá Danmark

við ótryggum umstøðum, ella samband við Danmark vil tryggari umstøðum. Tí vil eg heita á allar veljarar, um at hava hetta við í støðutakanini 20. januar. Einasta trygd fyri at verja vælføðina, er at velja ein sterkan Sambandsflokk valdagin.

Eg vil takka fyri, at tað er víst mæð tað álit, at koma uppá sambandslistan til komandi Løgtingsval. Um eg komi inn á ting, fari eg at gera alt fyri, at land og fólk varveitir vælføðina, hjá okkara stoltu tjóð.

Rentustuðul til sethúsabygging varðveitast

Jan Poulsen

valevni fyri Javnaðar-flokkin í Suðurstreymi.

Rentustuðulin til sethúsa-bygging skal varðveitast, tað kann ikki rokkast við tað.

Hetta siga vit í Javn-að-arflokkinum í okkara val-skrá.

Fráfarandi samgonga ætlaði at niðurskivað rentu-stuðulin til 0, men tibetur fyri núverandi og komandi sethúsaeigarar, slitnaði samgongan og nýval var

útskrivað.

Tað er ein sannroynd, at rentustuðulin hjá nógvum familjum, júst er tann peningaligi marginalurin sum heldur liv í familjuni.

Okkara størsta skylda: tey, sum bera brek

eru fullfør, so vita vit, at allir møguleikar liggja opinir fyri teimum, og at tey nokk skulu fara at klára seg.

Men tá ið vit so hugsa um hetta at eiga eitt barn, sum ikki er ment at klára seg sjálv, so er tað so ómeta-

liga eymt - henda hugsan-in: hvat skal verða av barn-inum, tá ið tað veksur til, og eg ikki longur fái hjálpt tí? Eg trúgvi, at tað er trupult hjá teimum, sum ikki hava upplivað hesa støðuna, at seta seg inn í hana.

Tá ið eg taki hetta fram

her, so er tað fyri at vísa á, hvussu týðningarmikið tað er, at vit sum politikarar hava fyri eyga, at vit her hava eina av okkara størstu skyldum: at taka okkum av okkara veikaustu borgarum og hjálpa foreldrunum, sum

ofta sita so einsamøll við

Varðveita kristni í skúlunum

Jóanis Nielsen

Valevni fyri fólkaflokkin í Vágum

Flestu lond kring okkum eru komin í knípu av innflytarum, ikki minst av teirra krøvum um átrúnaðarligan rætt til undirvising í teirra reli-gjón á hædd við kristin-dómsundirvising. Í okk-ara fólkaræðsliga parti av heiminum, hava vit trúar-frælsi, men eigur hetta ikki at vera fyri ein og hvønn pris, soleiðis at skilja, at okkara forni kristni arvur má vikja fyri islam og øðrum átrúnaði. Almenna fatan-in av okkara guðstrúgv, er ein partur av tí før-oyyska arvinum, og er ein rættur, sum ikki skal kunna avvísast frá skúlum okkara, við hjálp av lógini.

Men tá tað kemur til spurningin, um eitt slíkt parag, skal vælsignast av prestí ella øðrum sam-komuleiðara, er talan um eitt annað mál. Eitt mál, sum politikararnir skulu halda seg burtur frá.

Vit eiga at halda poli-tikkin burtur frá átrúnað-in-um og lata kirkjur og aðrar samkomur sjálvar gera av, hvørja støðu tær taka í hesum máli.

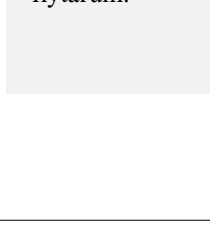
Tí er tað eisini rætt at loyva øðrum fólku, sum liva sitt lív uttan maka, men velja at gera tað undir somu lon, møguleikan at fáa full arvarættindini, hvør fyri øðrum.

Forboð ímóti bøn í skúlunum.

Amerikanski hægstirætt-ur setti í 1962 forboð ímóti bøn í skúlunum, út frá princiippinum um, at kirkja og statur skuldu heilt skiljast at. Orsøkin til forboðið annars var støða ateistanna, teir

trýstu á at fáa hetta avtikið. Síðani hava fleiri ferðir verið uppskot frammi um at føra inn aftur morgunbøn í skúl-arnar, men tey eru hvørja ferð vrakaði av kongress-ini, hóast stórir partur av amerikánarum ganga inn fyri morgunbøn í skúlun-um, verður ikki leingi

imtil kristni bert verður ein partur av aðrari átrínaleru í skúlunum og ikki eitt serstakt fak. Hartil mugu vit ikki koma, tí tá hava vit vrakað fedrana arv, sum hevur verið til signing fyri okkara land gjøgnum öldir.

trupulleikumum! Tibetur eru batar hendir

tey seinastu árin, men langt er eftir á mál.

Fólkaflokkurin vil fram-haldandi arbeíða fyri at gera umstøðurnar hjá menningartarnaðum, rørslutarnaðum og øðrum, sum bera brek, betri, so tey kunnu liva eitt virðiligt lív - eisini tá ið tey vaksa til og eldast.

Tað skylda vit teimum!